

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 135/18
Luxemburg, 19 september 2018

Arrest in zaak C-327/18 PPU
RO

De kennisgeving door het Verenigd Koninkrijk van zijn voornemen om zich uit de EU terug te trekken heeft niet tot gevolg dat de tenuitvoerlegging van een door deze lidstaat uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel moet worden geweigerd of uitgesteld

Bij gebreke van zwaarwegende en op feiten berustende gronden om aan te nemen dat de persoon tegen wie dit bevel is uitgevaardigd, na de terugtrekking van de uitvaardigende lidstaat uit de Unie gevaar loopt dat hem de rechten worden ontnomen die zijn erkend in het Handvest en het kaderbesluit¹, moet dat bevel worden uitgevoerd zolang die lidstaat deel uitmaakt van de Unie

In 2016 heeft het Verenigd Koninkrijk twee Europese aanhoudingsbevelen (hierna: „EAB's”) uitgevaardigd tegen RO (het eerste in januari 2016 en het tweede in mei 2016) met het oog op strafvervolgung wegens moord, brandstichting en verkrachting. RO is op basis van deze EAB's aangehouden in Ierland. Sinds 3 februari 2016 wordt hij daar gevangen gehouden. RO heeft zich verzet tegen zijn overlevering door Ierland aan het Verenigd Koninkrijk, met name omdat er vragen rezen over de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie.

De High Court (rechter in eerste aanleg, Ierland) heeft alle grieven van RO afgewezen, met uitzondering van de grieven die betrekking hebben op de gevolgen van de Brexit. Deze rechter wenst van het Hof van Justitie te vernemen of hij – gelet op het feit dat het Verenigd Koninkrijk op 29 maart 2017 heeft kennisgegeven van zijn voornemen om zich terug te trekken uit de Unie, en op de onzekerheid over de regelingen die na de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van kracht zouden kunnen zijn – verplicht is om de overlevering aan het Verenigd Koninkrijk van een persoon tegen wie een EAB is uitgevaardigd, te weigeren hoewel de overlevering normaal gesproken niet zou kunnen worden geweigerd.

Om te beginnen herinnert het Hof eraan dat in het licht van het fundamentele beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten, dat aan het EAB-kaderbesluit ten grondslag ligt, de tenuitvoerlegging van het EAB de regel is en de weigering van de tenuitvoerlegging de uitzondering is, die strikt moet worden uitgelegd.

Voorts wijst het Hof erop dat wanneer een lidstaat overeenkomstig artikel 50 VEU kennisgeeft van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken, dit niet tot gevolg heeft dat de toepassing van het Unierecht in die lidstaat wordt opgeschort, zodat de bepalingen van het kaderbesluit alsook de beginselen van wederzijds vertrouwen en wederzijdse erkenning die daarvan deel uitmaken, onverkort van kracht blijven in die staat tot zijn daadwerkelijke terugtrekking uit de Unie.

Het Hof oordeelt dus dat de kennisgeving door een lidstaat van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken op zichzelf geen „uitzonderlijke” omstandigheid is die kan rechtvaardigen dat de tenuitvoerlegging van een door die lidstaat uitgevaardigd EAB wordt geweigerd. Een dergelijk gevolg zou neerkomen op een eenzijdige opschorting van de bepalingen van het kaderbesluit en zou in tegenspraak zijn met de bewoordingen van dit besluit, waaruit blijkt dat het aan de Europese Raad staat om te constateren dat in de uitvaardigende lidstaat de in

¹ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten – Verklaringen van sommige lidstaten bij de aanneming van het kaderbesluit (PB 2002, L 190, blz. 1).

artikel 2 VEU² neergelegde beginselen worden geschonden, om de toepassing van het EAB op te schorten.

Het Hof merkt echter op dat de uitvoerende rechterlijke autoriteit nog moet onderzoeken of er zwaarwegende en op feiten berustende gronden zijn om aan te nemen dat de persoon tegen wie dat EAB is uitgevaardigd, na de terugtrekking van de uitvaardigende lidstaat uit de Unie gevaar loopt dat hem zijn grondrechten en de rechten die hij in wezen ontleent aan het kaderbesluit, worden ontnomen.

In dit verband benadrukt het Hof dat het Verenigd Koninkrijk partij is bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en dat de verdere deelname van deze lidstaat aan dat verdrag niet verbonden is aan zijn lidmaatschap van de Unie. Daarnaast is deze lidstaat eveneens partij bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 december 1957 en heeft hij in zijn nationale recht andere rechten en verplichtingen opgenomen die thans zijn vervat in het kaderbesluit.

Het Hof oordeelt dan ook dat de uitvoerende rechterlijke autoriteit in die omstandigheden kan aannemen dat de lidstaat die het EAB heeft uitgevaardigd, na zijn terugtrekking uit de Unie de essentiële inhoud van de aan het kaderbesluit ontleende rechten die van toepassing zijn op de periode na de overlevering, zal toepassen ten aanzien van de over te leveren persoon. De uitvoerende rechterlijke autoriteiten mogen de tenuitvoerlegging van het EAB slechts weigeren indien er tastbare aanwijzingen zijn voor het tegendeel. Het Hof merkt op dat dergelijke aanwijzingen niet lijken te bestaan, maar dat het aan de verwijzende rechter staat om dit na te gaan.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

---

² Artikel 2 VEU luidt „De waarden waarop de Unie berust, zijn eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten, waaronder de rechten van personen die tot minderheden behoren. Deze waarden hebben de lidstaten gemeen in een samenleving die gekenmerkt wordt door pluralisme, non-discriminatie, verdraagzaamheid, rechtvaardigheid, solidariteit en gelijkheid van vrouwen en mannen.”